Samtidig vil jeg godt understrege, at jeg ikke synes, at det her skal gøres til samfundets problem alene. Jeg mener også, at skolerne og først og fremmest forældrene har en kæmpeopgave, hvis de ligesom jeg synes, det er en meget alvorlig udvikling, at ganske unge mennesker har et så stort forbrug, at de befinder sig omkring faregrænsen for at blive alkoholskadet for evigt.

Dér synes jeg faktisk ikke, at vi kan tillade os at læne os tilbage og sige, at fordi det bryder med den danske frihedstradition, hvor vi ikke kan lide forbud, skal vi alene af den grund afstå fra det.

Ester Larsen (V):
Jeg er meget enig i ministerens bemærkninger om, at det er et alvorligt problem, som formentlig ikke løses alene gennem regler fastsat her i huset, men jeg vil godt høre om ministerens holdning til den måde, man håndhæver det gældende forbud på.

Vi har udskænkningsforbud for personer under 18 år. Det håndhæves mig bekendt ikke i et omfang, som fører til bevillingsinddragelser, når det ikke respekteres. Hvad er ministerens holdning til, at man ønsker at liberalisere det forbud, sådan at det skal ned til kun at gælde de under 15-årige? Hvordan rimer det med ministerens bekymring, og hvad er ministerens holdning til, at man på restauranter og værtshuse skal kunne skænke for 15-årige?

Sundhedsministeren (Birte Weiss):
Min holdning til det svarer til justitsministerens, for de regler, der vedrører alt det, der har at gøre med udskænkning på de pågældende steder, ligger ikke i Sundhedsministeriets regi.

Men jeg tror, det er vigtigt, at man har en skærpet holdning til det med overholdelse af reglerne, og først og fremmest tror jeg, det er vigtigt, at forældrene, som jeg sagde før, er mere opmærksomme på det, der sker med deres store unger.

Bruno Jerup (EL):
Jeg har et spørgsmål til ministeren angående Alkoholpolitisk Kontaktudvalg. Er det ministerens opfattelse, at det udvalg faktisk har været i stand til at løse den opgave, som det i sin tid fik?

Hvis man kigger på den måde, som udvalget bruger de midler på, som det årligt får bevilget til fordeling, er det min fornemmelse, at de primært bliver brugt til læger til videnskabelig forskning og kun i begrænset omfang bliver brugt til forebyggende og oplysende kampagner.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):
Der er jo et meget bredt anvendelsesområde for de midler, og så vidt jeg har forstået, har man i virkeligheden i årenes løb forsøgt sig lidt frem, også fordi man, næsten uanset hvad der er givet af bevillinger, har måttet konstatere, at forbruget alligevel er vokset.

Dér, hvor vi nu står, er hvor nogle af de unge mennesker eller de store børn, som jeg kaldte dem før, befinder sig i en farezone, simpelt hen fordi man ikke har været tilstrækkelig opmærksom på præcis det problem. Det synes jeg ikke at man kan pege fingre ad Alkoholpolitisk Kontaktudvalg for; det er formentlig en udvikling, som mange må påtage sig ansvar for. Her vil jeg igen pege på forældrenes ansvar, og jeg mener også, at skolerne spiller en vigtig rolle i denne forbindelse.

Sandheden er vel, at der ikke findes nogen patentløsninger, men det, som vi måske i fællesskab kan finde frem til, er en generel holdningspåvirkning.

Formanden:
Ja, så er klokken 14, og så går vi over til de på forhånd indleverede skriftlige spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 242

1) Til indenrigsministeren af:
Jens Løgstrup Madsen (V):
»Er ministeren principiel tilhænger af, at kommunerne indsætter en kode i udlændinges pas, når disse modtager bistandshjælp og skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet?«

Jens Løgstrup Madsen (V):
Udenlandske statsborgere, som modtager bistandshjælp, tager i en række tilfælde hjem til deres hjemland, samtidig med at de modtager bistandshjælp. De skal jo imidlertid stå til rådighed for arbejdsmarkedet og omgår dermed reglerne i vor sociallovgivning.